

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

השאלות מסומנות בקו מתחין

חולין נב.

חיטי וכל דמיניהו, ופרש"י כגון שיפון, וקשה דבפסחים לה. מבואר דהוא מן שעורים? עי' רש"ש.

נשתברו רוב הצלעות, בפמ"ג משב"ז נד' א' שמפרש באלו אופנים נאמר דין זה בעוף, ועי' כתב סופר, וע"ע ב"ח וש"ך שם האם חיישינן בעוף שניקבה הריאה גם במיעוט צלעות.

נעקרו וכו', עי' תרומת הדשן קעז' דביש לה צלעות יתירות לא נטרפת אף דכל יתר נחסר דמי, כאן כל הטריפה במה שנעקר ולא אם היה כן מתחילת ברייתו, ועי' דרכי משה וטז' סי' נד' שדנו בדבריו.

גיסטרא קאמריטו, ועי' רש"י שהיא נבילה, והרמב"ן כתב שהיא טריפה, וכן דקדקו מדברי הרמב"ם ג' יט' עי"ש לחם משנה ואור שמח.

הכא בוכנא ואסיתא, עי' פרש"י ובבאור דבריו: עי' מהרש"א, מהר"ם שיף, רש"ש וראש יוסף.

לא שמיע להו דרב וכו', וליבעו מינה כדרב, עי' מהרש"א מה שהקשה, ובמהר"ם שיף תירץ.

ע"ב

וכן לטריפה, דהיינו שמקור ממחלוקת ב"ש וב"ה לענין טומאת אהל, ועי' נודב"י קמא יו"ד ה' שביאר לפי"ז למה הרמב"ם י' ב-ה' מנה טריפות אלו בשבורה ולא בחסירה,

וע"ע פלתי נד' א' שמבאר למה רק כאן הגמ' מקשה 'וליתנייה גבי קולי ב"ש וחומרי ב"ה' ולא לעיל בדף מב: דשם מייתי עיקר דברי שמואל? עי"ש.

תיקו, והרמב"ם י' ו' כתב: 'נחבס רוב גובהה והרי רוב היקפה קיים, או שנחבס רוב היקפה והרי רוב גובהה קיים הר"ז ספק טריפה, ויראה לי שאוסרין אותה', ועי' פר"ח ל' ב' שהקשה למה רוב היקפה לא פשיטא ליה שאוסרין, עי' תבו"ש ופרי תאר ריש סי' ל', ועי' כס"מ שהקשה למה כתב הרמב"ם 'ויראה לי', הלא כלל הוא שספק דאורייתא לחומרא? עי' תי'.

ברוב קרוע, עי' רשב"א תורה"ב מה. שדן האם איירי בנקב מפולש או עי"ש מה שהביא מהרמב"ם, ופליג עליה, ועי' ב"ח מח' ג' מה הדין כשנקרע הבשר והעור קיים.

ודרוסת הזאב, עי' רמב"ם ה' ג' דכיון שהיא הטריפה היחידה המפורשת בתורה לכן החמירו בספיקא יותר משאר הטריפות שיש בהם ספיקות שמתרין.

רש"י ד"ה מן הזאב, משמע מדבריו דמזאב ולמטה כמו חתול למשל, אין לו דריסה כלל בבע"ח רק בעופות, וקשה דלקמן מפורש דיש לחתול דריסה בגדיים וטלאים? עי' מהרש"א ובתפארת שמואל, וע"ע פלתי נד' א' ובפרי תאר סק"ד.

ובעופות מן הנץ ולמעלה, ועי' רא"ש שביאר מה חידש בזה אחר שהוא מפורש במשנה? עי' תורא"ש.

דזאב נמי בגסה דריס, ובכוונת התירוץ עי' ברש"י ותוס', וע"ע רמב"ן ורא"ש, והטעם שרש"י נטה מפי' התוס'? עי' מהר"ם שיף וצל"ח, חת"ס וכת"ס, ולהלכה עי' רשב"א רא"ש ור"ן על הרי"ף.

עד שתנקב לחלל, עי' רשב"א אי נאסר מדין דרוסה או מדין נקובה, ועי' ש"ך ופלתי נד' ב' נ"מ בזה.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה'